16

2 தீமோத்தேயு:

வெளிச்சத்தைக் கையளித்தல்

தலைப்பு

இது பவுலின் இளம் தோழரும் பயணத் துணைவருமானவருக்கு எழுதப்பட்ட இரண்டாவது கடிதமாகும் (1:2).

பின்னணி

பவுல் 2 தீமோத்தேயு நிருபத்தை எழுதியபோது, அவர் ரோமாபுரியில் இருந்தார் (1:17), மற்றும் அங்கு அவர் சிறைச்சாலையில் இருந்தார் (1:8; 2:9). இருப்பினும், இந்தக் கடிதத்தின் தொனியானது, தொடக்ககால "சிறை நிருபங்களில்" இருந்து மாறுபட்டதாக ஒலிக்கிறது (எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்). அவற்றில், அவர் விடுதலையாக்கப்படுவதை எதிர்பார்த்திருந்தார் (பிலேமோன் 22); இதில், அவர் தமக்கு மரணம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது என்று நம்புகின்றார் (4:6முதல்.). நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைத்தொடரை நம்மால் மிகச்சிறப்பான முறையில் மறுகட்டுமானம் செய்யக்கூடிய வகையில், பவுல் ரோமாபுரிச் சிறையில் இருந்து இரு ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு விடுவிக்கப்பட்டார் (நடபடிகள் 28:30). பின்பு அவர் விரிவாகப் பயணம் செய்து, அவ்வேளைகளில் 1 தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து ஆகிய நிருபங்களை எழுதினார் (இப்புத்தகங்கள் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணவும்). கி.பி. 64ல், ரோமாபுரி பற்றி எரிந்தது, மற்றும் இதற்கு நீரோ கிறிஸ்தவர்களைக் குற்றம் சாட்டினான். இவ்வேளையில் பவுல்மீண்டும் ஒருவேளை துரோவா நகரில் (3:13) அல்லது நிக்கொப்போலி நகரில் (தீத்து 3:12), கைதுசெய்யப்பட்டார் மற்றும் ரோமாபுரிக்குத் திரும்பி வந்தார். இந்த இரண்டாம் சிறைவைப்பு 2 தீமோத் தேயு நிருபத்தை எழுதிய வேளையாயிருந்தது. இதன் காலம் கி.பி. 64-65ஆக இருந்திருக்கலாம்.

இந்த நிருபத்தைப் பவுல் எழுதிய வேளையில், தீமோத்தேயு எங்கிருந்தார் என்று நம்மால் நிச்சயிக்க முடியவில்லை. அவர் எபேசுவில் தமது ஊழியத்தை முடித்துவிட்டு வேறு எங்காவது சென்றிருந்தார் என்பது உறுதி (4:12).

பவுல், தீமோத்தேயுவை "சீக்கிரமாய் ... புறப்பட்டு வா" என்று வற்புறுத்தினார் (4:9). வயதான அந்த ஊழியர், "மாரிக்காலத்துக்கு முன்பு நீ வந்து சேரும்படி ஜாக்கிரதைப்படு" என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார் (4:21). தீமோத் தேயு மாரிக்காலத்துக்கு முன்பு வந்து சேராவிட்டால், வசந்தகாலம் வரையில் பயணம் என்பது கூடாததாயிருக்கும். தீமோத்தேயு மாரிக்காலத்துக்கு முன்பு வந்துசேராவிட்டால், பவுல், தீமோத்தேயு அல்லது மாற்குவின் தோழமையை ஒருக்காலும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க இயலாது என்பதே இதன் மறைவான கருத்தாக உள்ளது (4:11); மேலும் அவரது மேலங்கியும் தோல்சுருள்களும் (4:13) அவருக்கு எவ்வகையிலும் மதிப்பு டையவைகளாய் இருந்திருக்கமாட்டா.

வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், பவுல் வசந்தகாலம் வரும் வரையிலும் உயிருடன் இருக்க மாட்டார்.

வெளிச்சத்தை எரியும்படி காத்துக்கொள்ளவும், பின்பு அதைப் பிறரிடத்தில் கையளிக்கவும் இளம் மனிதரிடம் (தீமோத்தேயுவிடம்) அதைக் கையளித்தல் என்பதே இந்தக் கடிதத்தின் நோக்கமாக இருந்தது (2:2). இந்தப் பணிமுயற்சிக்கென்று தீமோத்தேயுவை ஊக்குவிக்கவும் பவுலின் சொந்த ஊழியத்திற்குத் தடைசெய்ய முயற்சித்த மனிதர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கவும் பவுல் முயற்சி செய்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பவுல் தமது இடர்ப்பாடுகள் யாவற்றிலும் தமக்கு உதவிசெய்திருந்த மற்றும் இப்போதும் உதவிசெய்வார் என்று (பவுல் உறுதியாக நம்பியிருந்த) இயேசுவின்மீது தாம் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினார் (4:8, 17, 18). தீமோத்தேயு என்ற இளம் மனிதர் தாம் பெற்றுக்கொண்ட கட்டளைக்கு உண்மையாய் நிலைத்திருந்தால், அவருடனும் இயேசு இருப்பார் என்பது இதன் மறைவான கருத்தாக உள்ளது (4:1, 5, 22). இந்தக் கடிதத்தை முழுமையாக மதிப்பதற்கு, தீமோத்தேயுவினுடைய இடத்தில் உங்களை வைத்துப் பாருங்கள். பவுலின் இடத்தில் இருந்து செயல்படுதல் என்பது என்ன ஒரு அறைகூவலாக உள்ளது!

பாரம்பரியக் கூற்றின்படி, பவுல் ரோமாபுரியில் கி.பி. 64 அல்லது 65ல் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்.

வரைகுறிப்பு

வாழ்த்து (1:1, 2).

- I. பவுல், தீமோத்தேயுவை உற்சாகப்படுத்துகின்றார் (1:3-2:26).
  - A. விசுவாசமுள்ளவனாயிரு (1:3-18).
  - B. உறுதியாய் நிலைத்திரு (2:1-13).
  - C. தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவனாயிரு (2:14-26).
- II. பவுல், தீமோத்தேயுவை எச்சரிக்கின்றார் (3:1-4:8).
  - A. விசுவாச விலக்கம் குறித்து எச்சரிக்கையாயிரு (3:1-9).
  - B. விசுவாசத்தைத் தற்காத்துக்கொண்டிரு (3:10-17).
  - C. வசனத்தைப் பிரசங்கி (4:1-8).

முடிவுக்குறிப்புகள்: வாழ்த்துக்கள், தனிப்பட்ட வேண்டுகோள்கள், ஆசீர்வாதம் (4:9-22).

2 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

ஒரு தனிநபரின் "புகழ்பெற்ற கடைசி வார்த்தைகள்" பெரும்பாலும் தனிச்சிறப்புடையவைகளாய் இருக்கின்றன. 2 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் நாம் உலகத்தில் வாழ்ந்த மாபெரும் மனிதர்களில் ஒருவரான: பவுல் என்ற அப்போஸ்தலரினால் கடைசியாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த வார்த்தைகள் வாசிக்கத் தக்கவையாகவும் மீண்டும் மீண்டும் ஆழ்ந்து யோசிக்கத் தக்கவையாகவும் உள்ளன.

இந்த நிருபம் (மற்றும் 1 தீமோத்தேயு, தீத்து நிருபம்) ஆகியவற்றின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியானது 1:14ல் காணப்படுகிறது: "உன்னிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட அந்த நற்பொருளை நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணுகிற பரிசுத்த ஆவியினாலே காத்துக்கொள்." "நற்பொருள்" என்பது தேவனு

டைய வசனமாகிய நற்பொருளைக் குறிக்கிறது (1:13), இது பவுலிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தது. ''காத்துக்கொள்'' என்பது பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்வதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. தேவனுடைய வசனம் நாம் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளும்படி கொடுக்கப்பட்ட புதையலைப் போன்றதாக உள்ளது; நாம் அதை நமது வாழ்வு முழுவதிலும் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

இந்த நிருபத்தில் தேவனுடைய வசனத்தின்மீது மாபெரும் வலியுறுத்தம் உள்ளது. அது ஏவுதலினால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (3:16, 17). அதை "நிதான மாய்ப் பகுப்பது'' (2:15, KJV) அல்லது "சரியாகக் கையாளுவது'' (ASV) எவ்வாறு என்று நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேவவசனத்தைத் தொடர்ந்து கருத்தாக்கத்துடன் பயன்படுத்துதல் என்பதே இதைச் செய்யக்கூடிய ஒரே வழிமுறையாகும்.

2:24-26ல், நாம் பிறருக்குப் போதிப்பதில் பயன்படுத்த வேண்டிய எண்ணப்போக்கு மற்றும் அணுகுமுறை உட்பட "கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன்," பற்றிய வனப்புமிக்க சித்தரிப்பைக் காணுகிறோம்.

3:1-7ல் உள்ள வார்த்தைகள், இன்றைய நாட்களின் தலைப்புச் செய்திகளில் இருந்து, நேரடியாக வந்துள்ளவை போன்று ஒலிக்கின்றன அல்லவா?

நாம் யாவரும் தேவவசனமாகிய நற்பொருளைக் காத்துக்கொள்ளும் படியான கட்டளையை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அதை உண்மையுடன் பிறருக்குக் கையளிக்கவும் தேவன் நமக்கு உதவுவாராக (2:2)!

சகோதரரே, விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்! (2 தீமோத்தேயு 4:1-8)

பவுலினால் எழுதப்பட்டவற்றிலேயே கடைசி வார்த்தைகள் அனேக மாக, 2 தீமோத்தேயு 4ல் காணப்படுகின்றன எனலாம். அவற்றில் சிலுவையின் வயதுமுதிர்ந்த போர்வீரர், ஒரு இளம் போர்வீரனுக்குத் தம் கடைசி கட்டளைகளைக் கொடுக்கின்றார். விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டிருந்த பவுல் (வசனம் 7), அதே செயலைச் செய்யும்படி தீமோத்தேயுவுக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றார். தீமோத்தேயு இவ்வார்த்தைகளை தமது கண்களில் கண்ணீருடன் வாசித்திருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வார்த்தைகள் சுவிசேஷத்தின் முழுநேர ஊழியர்களுக்கு விசேஷித்த தனிச்சிறப்பைக் கொண்டிருப்பினும், 8ம் வசனத்தில், பவுல் எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களையும் உள்ளடக்குகின்றார். நம் எல்லாரிடத்திலும் சுவிசேஷம் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளது (மத்தேயு 28:18-20; முதலியன.). ஆகையால், நாம் ஒவ்வொருவரும், ''விசுவாசத்தைக் காத்துக் கொள்ளும்படி'' அறைகூவல் விடப்பட வேண்டும்.

I. மாண்புமிக்க ஒரு கட்டளை: வசனத்தைப் பிரசங்கியுங்கள் (3:16, 17; 4:1, 2)!
   A. நாம் எப்போது பிரசங்கிக்க வேண்டும்? சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும். மக்கள் அதை விரும்பினாலும் விரும்பா விட்டாலும்.
   B. நாம் எதைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும்?
      1. தவறு செய்கின்றவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுதல்.

2. பாவத்தைத் தொடர்ந்து செய்பவர்களைக் கண்டித்து உணர்த்துதல் (1 தீமோத்தேயு 5:20). இப்படிப்பட்ட தனிநபர்களைப்பற்றிப் பவுல் தீத்துவுக்கு, “விசுவாசத்திலே ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி, நீ அவர்களைக் கண்டிப்பாய்க் கடிந்துகொள்” என்று கூறினார் (தீத்து 1:14).
3. தேவனுடைய வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியுமாறும், விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்குமாறும் யாவருக்கும் புத்திகூறுதல். தீத்து 2:15, “இவைகளை நீ பேசி, போதித்து, சகல அதிகாரத்தோடும் கடிந்துகொள் ...” என்று கூறுகிறது.

C. நாம் எப்படிப் பிரசங்கிக்க வேண்டும்?
1. பொறுமையுடன்.
2. உபதேசத்துடன்.

II. ஒரு தீவிரமான அச்சுறுத்தல்: விசுவாச விலக்கம் வருகிறது (4:3-6; 1 தீமோத்தேயு 4:1-3).

A. விசுவாச விலக்கத்தின் படிகள் (வசனங்கள் 3, 4).
1. அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பொறுக்கமாட்டார்கள்.
2. அவர்கள் தாங்கள் விரும்பும் விஷயங்களைப் போதிக்கும் போதகர்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொள்வார்கள்.
3. அவர்கள் சத்தியத்தில் இருந்து தவறான விஷயங்களுக்குத் திரும்புவார்கள் (1 தீமோத்தேயு 1:4; 4:7; தீத்து 1:13).

B. விசுவாச விலக்கத்திற்குத் தீர்வு: உறுதியாக நிலைத்து நின்று பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் ...
1. ஜாக்கிரதையாய் இருப்பவர்கள்.
2. உபத்திரவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுள்ளவர்கள்.
3. இழந்துபோகப்பட்டவர்கள் பற்றிய பாரம் உள்ளவர்கள்.
4. தங்களின் ஊழியப் பகுதிகளில் முற்றிலும் செயல்படும் தன்மையுள்ளவர்கள்.

III. மனக்கிளர்ச்சியூட்டும் வாக்குத்தத்தம்: பலன் ஒன்று காத்திருக்கிறது (4:6-8).

A. பவுல் தமது விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டதால், பின்வரும் விஷயங்களில் அவர் தைரியம் மற்றும் தன்னம்பிக்கை நிறைந்து காணப்பட்டார்.
1. அவர் தமது நிகழ்காலத்தை உற்றுநோக்குகையில் (வசனம் 6; பிலிப்பியர் 2:17).
2. அவர் தமது கடந்தகாலத்தை உற்றுநோக்குகையில் (வசனம் 7; 1 தீமோத்தேயு 6:12).
3. அவர் தமது எதிர்காலத்தை உற்றுநோக்குகையில் (வசனம் 8அ).

B. நாம் விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டால், நாமும்கூட தைரியமும் தன்னம்பிக்கையும் உடையவர்களாய் இருக்க முடியும் (வசனம் 8ஆ). எபிரெயர் 6:10, “ஏனென்றால், உங்கள் நற்கிரியையும், நீங்கள் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ததினாலும் செய்து

வருகிறதினாலும் தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்துவிடுகிறதற்குத் தேவன் அநீதியுள்ளவரல்லவே" என்று கூறுகிறது.

முடிவுரை

நாம் "அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்புகிறோமா"? பவுல், "இதுமுதல் நீதியின் கிரீடம் எனக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, நீதியுள்ள நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தர் அந்நாளிலே அதை எனக்குத் தந்தருளுவார்; எனக்கு மாத்திரமல்ல, அவர் பிரசன்னமாகுதலை விரும்பும் யாவருக்கும் அதைத் தந்தருளுவார்" என்று கூறினார் (4:8; இவற்றுடன் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:20; 1 கொரிந்தியர் 16:22). நாம் கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்குத் தயாராய் இருக்கின்றோமா? "சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும் திருவசனத்தை ஜாக்கிரதையாய்ப் பிரசங்கம் பண்ணு; ..." (வசனங்கள் 2, 3).